

Τῆ Κε' τοῦ μηνὸς Μαρτίου
Ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας
θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
αὐγα' (1821).

* * * * *

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

***

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ζ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος π̣̣̣ Πα Ϟ

N Πα
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι αμαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυψαν

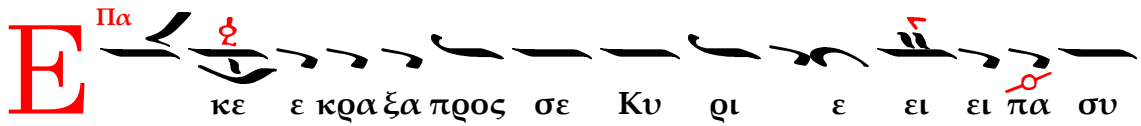
πα γι δα μοι

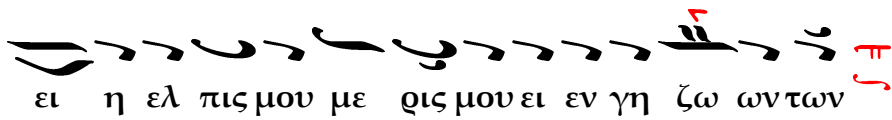
Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

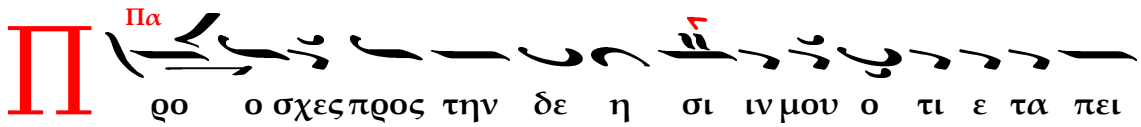
βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

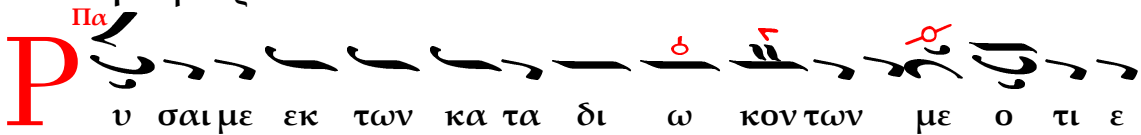
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

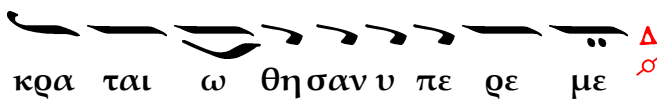
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

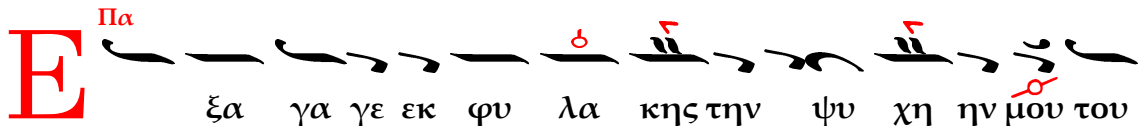

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

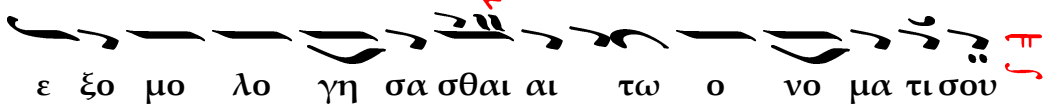
Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

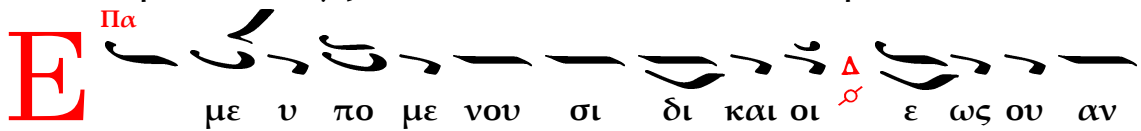

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

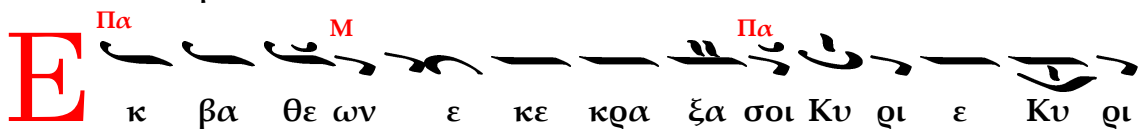

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη ην μου του

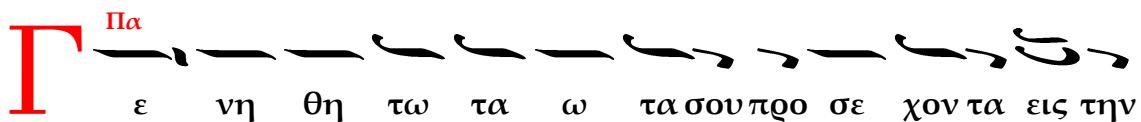

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

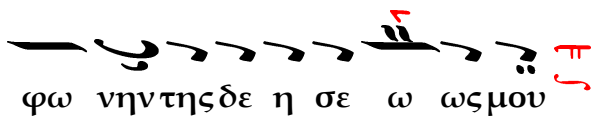
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω σμοι

Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ω σμου

^{Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.}

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθειγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε

βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βουλὴν προαιώνιον, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θεὸς ὅπου βούλεται, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά

The image shows musical notation for the hymn. It consists of two lines of notes with Greek letters below them. The first line starts with a large red triangle containing the letter 'Πα' (Pa). The notes are: ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και. The second line starts with a large red triangle containing the letter 'Α' (A). The notes are: Α γι ω Πνευ μα α α τι.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Α^{Πα} πε στα α α λη εξ ου ρα α νου Γα βρι ηλ
ο ο αρ χα α α αγ γε ε ε ε λος ευ αγ γε
λι ι σα α σθαι τη Παρ θε ε νω ω ω την συ υλ
λη η η η ψιν και ελ θω ων εις Να ζα α ρετ
ε λο γι ζε ε το ε ε ε εν ε α αυ τω το θα
αυ μα ε ε εκ πλητ το ο με ε ε ε νος ο τι
πω ως ο εν υ ψι ι ι στοιοις α κα τα α α
λη η πτο ο ος ων εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε
ε ται ο ε χων θρο νο ον ου ρα α νον και υ
πο πο δι ι ο ον τη ην γην εν μη η τρα χω ρει ει
ται γυ υ ναι αι αι κος ω τα ε ξα πτε ρυ
γα α και αι πο λυ ο ομ μα α α τα α τε

νι ι ι ι σαι ου ου δυ υ να α α αν ται λο γω
 μο νω εκ ταυ της σαρ κω θη ναι αι ηυ δο ο ο ο
 κη η η η σε Θε ου ε στι Λο ο γος ο ο
 πα α α ρων τι ι ου ουν ι ι στα α α μαι
 και ου λε ε γω ω ω τη η Κο ο ο ρη χαι ρε
 Κε ε χα ρι τω με ε ε νη η ο Κυ υ
 ρι ι ι ος με ε τα α α α σου χαι ρε α α
 γνη η η Πα αρ θε ε ε νε χαι ρε Νυμ φη η α
 νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε χαι ρε Μη η τη ηρ της
 ζω ω ης ευ λο γη με νος ο καρ πο ος τη ης κοι λι ι
 ι α ας σου ου ου ου ου

***

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς ῶ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σῶ ῶ ῶ Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ῶ
ς ῶ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει χ ει ει ει ει Δ

Προκείμενον
Τῆς Τετάρτης ἑσπέρας.
Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώπι

σαι τὰ ῥήματά σου στοματός μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
καὶ ὁ Κύριος

ἀντιληπτῶς τῆς ψυχῆς μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με ε ε ε

Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὁφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ

ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσας γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ἡ' 22-30).

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἣ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἰερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἐστὶ, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἐστὶ κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.
Βύζαντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ω ε κτω μη νι ο Αρ χι στρα τη η γος α πε
στα λη προς σε την Παρ θε νο ον και Α α γνην ²² μη νυ σαι
σοι τον λο γον της σω ω τη η ρι ι ας ²² α μα δε και αι
κα λε ε ε σαι αι αι αι σε ⁹ χαι ρε Κε χα ρι τω
με ε ε νη ο Κυ υ ρι ο ος με ε ε τα α α α
σθ ⁹ τε ξη η Υι υι ον τον προ αι ω νων εκ Πα α

τρος και σωσει τον λαον αυτη εκ των πται
σμα α α των α αυτων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ενωμη νιτω εε εκτω απε σταλη ςρα
νοθεν Γα βρι ηλ ο Αρχα γγε ελος εν πολει της
Γα λι λαι ας Να ζα α ρετ κο μι σαι αι τη η Κο ο
ρη χα ρας ε ευ α γγε ε ε λι ι ι ι α και προ
σελ θων προ ος α αυτην εε βο η η σε λε ε ε
ε γων χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ο ος
με ε ε τα α α α σα χαι αι ρε δο ο χει ει ει
ον της α χω ρη τσ φυ υ σε ε ε ως ον γαρ
Ου ρα νοι εκ ε χω ρη η σαν η νη δυ υς σα κε
χω ρη η κε ε εν ευ λο ο γη με ε ε ε νη
χαι ρε σε μνη η τσ Α δα α α α μ η η α να α α
κλη η η σι ις και της Ευ α ας η λυ υ τρω ω
ω σις και χα ρα α τσ ς κο ο σμ ς και α γα λ λι

α σι ις τϑ γε ε ε νϑ ϑς η η η μων

Ὁ αὐτός.

Α^{Πα} πε στα λη Αγ γε λος Γα βρι η η η λ ς

ρα νο ο θεν εκ Θε ε ς ^Δ προς Παρ θε νο ον α

μο ο ο λυ υ υ υν τον ^Π εις πο λιν της Γα λι λαι

α ας Να ζα α ρετ ^ρ ευ α γγε λι σα α σθαι α αυ

τη τϑ ξε νϑ τρο πϑ ς την συ υ υ λ η η η η ψιν ^Π

α πε στα λη δϑ ς ς λος α α σω ω ω μα α α

α τος ^Π προς εμ ψυ χον πο ο ο λιν και πυ υ λην νο

ε ε ραν ^Π μη νυ σαι δε σπο τι κης πα ρϑ σι ι ι ας

^Δ τη η η ην συγκα τα α α βα α α σι ιν ^{Πα} α πε

στα ληστρα τι ω της ς ρα νι ι ος ^ρ προς το εμ ψυ χον

της δο ο ο ξης πα λα α α τι ι ι ι ον ^Π προ

ε τοι μα σαι αι τω ω Κτι ι στη ^ρ κα τοι κι αν α α α

λη η η η κτον ^Π και προ σελ θων προς α αυ την ε

κρα α α αυ γα α α α ζε ^Π χαι ρε θρο νε πυ

ρι μο ορ φε ε των τε τρα μο ο ο ορ φων υ υ
 πε ε ερ εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα χαι ρε κα θε
 ε ε δρα βα σι λι κη ς ς ρα α α νι ι ι ι
 ε χαι ρε ο ρος α λα το μη η τον δο ο χει ο ον
 πα νε ε εν τι ι ι ι μον εν σοι γαρ παν το πλη
 ρω μα κα τω κη η σε της θε ο τη τος σω ω μα τι ι
 κως ευ δο κι α Πα τρος α α οι οι δι ι ς
 και συν ερ γει α τς Α γι ς Πνε ε ευ μα α α α
 τος χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ι ος
 με ε ε τα α α α σ

Δόξα. Καὶ νῦν. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Δι-θ.

Ευ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα ρι
 τω με ε νη ση η η η η με ε ε ε ρον
 χαι ρε α νυμ φευ τε Κο ρη και αι αι αι α πει ρο ο
 γα α α α με μη κα τα πλα γης τη ξε νη η μς
 μο ορ φη μη δε δει λι α σης Αρ χα γ γε ε λο

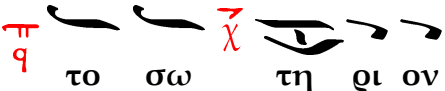

ος ει ει ει μι ο φισ ε ξη πα τη σεν Ευ αν
 πο ο τε νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα
 α α αν και με νει ει ει ει εις α α φθο ο ο
 ρος και τε ε ε ξεις τον Κυ υ υ υ ρι ον
 α α α α α α α α χραν τε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

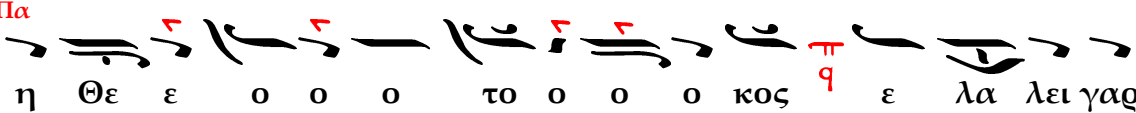

ᾠχος Πα φ

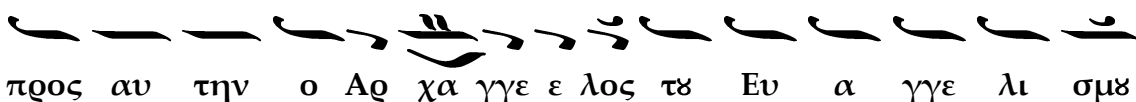
T ω εκτω μη η νι α πε στα λη ο Αρ χα
 γγε ε λος προς Παρ θε ε ε νον α α α γνην
B8 και χαι ρειν αυ τη προς ει ει πων ευ η γγε λι
 σα το εξ αυ τη ης τον Λυ τρω τη η ην προ
 ο ε ε ελ θειν ο θεν πι στως δε ξα με νη το ον
 α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον προ ο αι
 ω ω νι ι ι ο ον Θε ε ε ον τον α
 φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν ανθρωπη η ησαι εις
 σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η μων

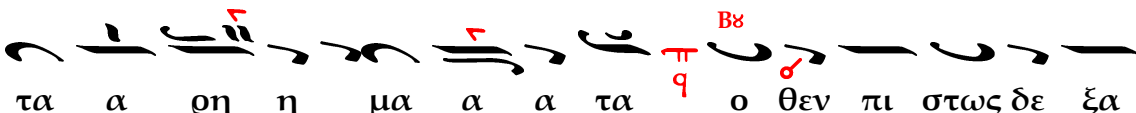

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας το σω τη ρι ον

 τϑ Θε ε ϑ ϑ η η η μων

I λωσαν ην ϑ ϑκ ε ε γνω η κϑ ϑ ϑ σε εν

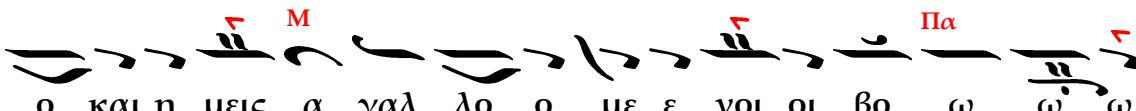
Πα η Θε ε ο ο ο το ο ο ο κος ε λα λει γαρ

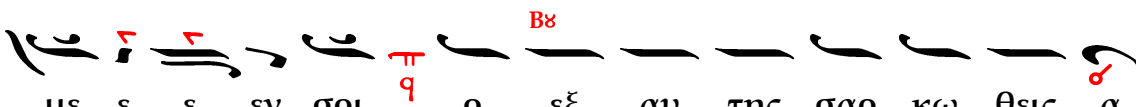

 προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος τϑ Ευ α γγε λι σμϑ

 τα α ρη η μα α α τα ο θεν πι στως δε ξα

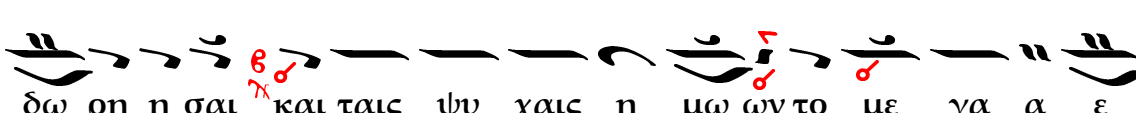

 με νη τον α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον

 προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον δι

 ο και η μεις α γαλ λο ο με ε νοι οι βο ω ω ω

 με ε ε εν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις α

 τρε ε πτως Θε ε ος ει ρη νην τω κο σμω ω ω

 δω ρη ησαι και ταις ψυ χαις η μω ωντο με γα α ε

 λε ο ος

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πα

 α α σα α η η η γη

I δϑ η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε

φα α α νε εν η η η μιν υ περ λο γον
 ο Θε ος τοις αν θρωποις ε ε νσ ς ς ς ς ται αι αι
 αι Α αρ χα γγε λσ ς τη φω ω νη η πλα α νη
 ε εκ μει ει ει ς ς ς ς ς ται η Παρ θε νος
 γαρ δε ε ε ε χε ε ται τη η ην χα α α α
 ραν τα ε πι γει α γε γο νε εν Ου ρα α νος
 ο κο ο ο σμος λε λυ υ ται της αρ χαι αι αι
 α ας α α α ρας α γαλ λι α α α σθη η
 κτι σις και φω ω ω ναι αι αις α α νυ υ υ
 μνει ει ει τω ο ποι η της καιλυ τρω της η ημων
 Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα σοι οι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τσ ς ς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Σ η με ρον χα ρας ευ α αγ γε λι ι α παρ

θε ε νι κη η πα νη η γυ υ υ ρις τα

κα τω τοις α α α α νω ω συ να α α α πτε ε ε

ε ται ο Α δα α αμ και αι νουρ γει ει ει ει

ται η Ευ α της πρω της λυ πης ε λευ θε ε

ρου ου ου ου ου ται και η σκη νη της καθ η μας

ου ου σι ι ας τη θε ω σει του προσ λη φθεν τος

φυ υ ρα μα α τος να ος Θε ου κε χρη μα

α α τι ι ι ι ι κεν ω μυ υ στη η η η

ρι ι ι ι ον ο τροπος της κε νω σε ω ως

α γνωστος ο τροπος της συλ λη ψε ως α α

α φρα α α α α στος αγ γε λος λει τουρ γει τω ω

θα αυ μα α α τι παρ θε νι κη γα α στηρ

τον Υι ον υ υ υ πο δε ε ε ε χε ε ε ε ται

Πνευ μα Α α γι ι ο ο ο ο ν κα α τα πε ε

ε ε μ πε ε ε ε ται Πα τηρ α α νω θε εν ευ δο

ο κει και το συ να λ λα γ μα κα τα κοι νην πραγ μα τευ

ε ται βου ου ου λη η η η η σιν εν ω και

δι ου σω ω θε ε ε εν τε ε ε ες συ υν ω

ω δα τω ω Γα βρι ι η λ προς την Παρ θε νον βο

η η η σω ω ω ω ω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω

με νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σου εξ ης η σω

τη η ρι ι α Χρι ι στος ο Θε ο ο ο ος

η η η η η μων την καθ η η μας προσ λα α α

βο ο ο με ε νο ο ος φυ υ υ υ υ σιν προς

ε αυ το ο ο ο ν ε ε πα νη η η η γα α α α

γεν αυ τον ι κε τευ ε ε σω θη η η ναι

τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Nūn ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Δι-Θ.

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τῶ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τῶ Θε ου Υι ος της Πατρ θε νῶ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σθ 8 8

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·